

פסולה כסוכה ובמבוי. מימה דהוה ליה למימר ימעט כדאמרי' בריש מסכת סוכה (דף ג.) מזוי דרננן מני תקנתא וי"ל משום דנעי למימר כסוכה נקט לשון פסולה אי נמי לפי שהיה נרץ להאריך בשלשן ולומר יכבה וימעט ויחזור וידליק לדמעט כמו שהיא מודלקת לא סגי כדאמרינן צ"י צמה מדליקין (שבת דף כג.) הדליקה בפנים והולילה במוץ לא עשה ולא כלום והכא נמי לא שני:

הדרן עלך הכונס

מרובה. מי קמני אין צין כ"ו. משמע הכא היכא דמני אין צין לא שייך למימר מנא ושיר והקשה ר"י מאורליג"ש מהא דתנן צפ"ק דמגילה (ד. ת.) ושם ד"ה אין צין צין דברים נלדנות אלא שהדברים חייב באחריות ונדנות אינו חייב באחריות ואכתי הא איכא שהנדבה צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבמוכה אין צאה אלא מן המולין דמתן בהמדה (מנחות ד' פא.) וי"ל דהתם לא צא לשנות כל ענין שדך ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר שאין חייב הבאה בזה יותר מזה אלא אחריות אבל לענין כל האחר זה חס שרין וכן אין צין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין צין לשתות אלא אוכל נפש בלנד לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו ומימה אלא בדבר האסור או מותר לעשות צהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שניה במסכת קנים (פ"א מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר כיון דאין צה אכילה אדם כדריש בקיפרי צ"י עשר מעשר ת"ל ואכלת ושמתם שמה שיש צה אכילה יא"ו עולות שאין עמהן אכילה ואין להאריך כאן יותר:

מרובה. מי קמני אין צין כ"ו. משמע הכא היכא דמני אין צין לא שייך למימר מנא ושיר והקשה ר"י מאורליג"ש מהא דתנן צפ"ק דמגילה (ד. ת.) ושם ד"ה אין צין צין דברים נלדנות אלא שהדברים חייב באחריות ונדנות אינו חייב באחריות ואכתי הא איכא שהנדבה צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבמוכה אין צאה אלא מן המולין דמתן בהמדה (מנחות ד' פא.) וי"ל דהתם לא צא לשנות כל ענין שדך ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר שאין חייב הבאה בזה יותר מזה אלא אחריות אבל לענין כל האחר זה חס שרין וכן אין צין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין צין לשתות אלא אוכל נפש בלנד לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו ומימה אלא בדבר האסור או מותר לעשות צהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שניה במסכת קנים (פ"א מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר כיון דאין צה אכילה אדם כדריש בקיפרי צ"י עשר מעשר ת"ל ואכלת ושמתם שמה שיש צה אכילה יא"ו עולות שאין עמהן אכילה ואין להאריך כאן יותר:

מרובה. מי קמני אין צין כ"ו. משמע הכא היכא דמני אין צין לא שייך למימר מנא ושיר והקשה ר"י מאורליג"ש מהא דתנן צפ"ק דמגילה (ד. ת.) ושם ד"ה אין צין צין דברים נלדנות אלא שהדברים חייב באחריות ונדנות אינו חייב באחריות ואכתי הא איכא שהנדבה צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבמוכה אין צאה אלא מן המולין דמתן בהמדה (מנחות ד' פא.) וי"ל דהתם לא צא לשנות כל ענין שדך ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר שאין חייב הבאה בזה יותר מזה אלא אחריות אבל לענין כל האחר זה חס שרין וכן אין צין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין צין לשתות אלא אוכל נפש בלנד לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו ומימה אלא בדבר האסור או מותר לעשות צהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שניה במסכת קנים (פ"א מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר כיון דאין צה אכילה אדם כדריש בקיפרי צ"י עשר מעשר ת"ל ואכלת ושמתם שמה שיש צה אכילה יא"ו עולות שאין עמהן אכילה ואין להאריך כאן יותר:

מרובה. מי קמני אין צין כ"ו. משמע הכא היכא דמני אין צין לא שייך למימר מנא ושיר והקשה ר"י מאורליג"ש מהא דתנן צפ"ק דמגילה (ד. ת.) ושם ד"ה אין צין צין דברים נלדנות אלא שהדברים חייב באחריות ונדנות אינו חייב באחריות ואכתי הא איכא שהנדבה צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבמוכה אין צאה אלא מן המולין דמתן בהמדה (מנחות ד' פא.) וי"ל דהתם לא צא לשנות כל ענין שדך ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר שאין חייב הבאה בזה יותר מזה אלא אחריות אבל לענין כל האחר זה חס שרין וכן אין צין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין צין לשתות אלא אוכל נפש בלנד לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו ומימה אלא בדבר האסור או מותר לעשות צהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שניה במסכת קנים (פ"א מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר כיון דאין צה אכילה אדם כדריש בקיפרי צ"י עשר מעשר ת"ל ואכלת ושמתם שמה שיש צה אכילה יא"ו עולות שאין עמהן אכילה ואין להאריך כאן יותר:

מרובה. מי קמני אין צין כ"ו. משמע הכא היכא דמני אין צין לא שייך למימר מנא ושיר והקשה ר"י מאורליג"ש מהא דתנן צפ"ק דמגילה (ד. ת.) ושם ד"ה אין צין צין דברים נלדנות אלא שהדברים חייב באחריות ונדנות אינו חייב באחריות ואכתי הא איכא שהנדבה צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבמוכה אין צאה אלא מן המולין דמתן בהמדה (מנחות ד' פא.) וי"ל דהתם לא צא לשנות כל ענין שדך ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר שאין חייב הבאה בזה יותר מזה אלא אחריות אבל לענין כל האחר זה חס שרין וכן אין צין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין צין לשתות אלא אוכל נפש בלנד לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו ומימה אלא בדבר האסור או מותר לעשות צהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שניה במסכת קנים (פ"א מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר כיון דאין צה אכילה אדם כדריש בקיפרי צ"י עשר מעשר ת"ל ואכלת ושמתם שמה שיש צה אכילה יא"ו עולות שאין עמהן אכילה ואין להאריך כאן יותר:

מתני' גז. אשטנאלי: גמ' למעלה מעשרים אמה. לא חזו לה אינשי ולא מפרסם ניסא ואנן לפרסומי ניסא בעינן:

הדרן עלך הכונס

מרובה. אין הגונב אחר הגנב כ"ו. דכתיב: וגונב מזבית האיש ולא מזבית הגונב: גמ' בטוען טענת גנב. גנב כל וגנבו ודרשין לקמן בשמעתין דחייבו לחמנה כפילה אס נשבע ונמלא שקרן: לא קסני. אלאמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב אס טבח ומכר: מי קסני אין צין. דהו דוקא ולא שיר מדי: קסני. קצת דברים שזו מרובה על זו ושיר: סוקשו לקרקעו. דכתיב והסתכלתם ארס וגו' (ויקרא כה): אין גופן ממון. אלא גורמין לגבות ממון: דהא

מרובה. אין הגונב אחר הגנב כ"ו. דכתיב: וגונב מזבית האיש ולא מזבית הגונב: גמ' בטוען טענת גנב. גנב כל וגנבו ודרשין לקמן בשמעתין דחייבו לחמנה כפילה אס נשבע ונמלא שקרן: לא קסני. אלאמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב אס טבח ומכר: מי קסני אין צין. דהו דוקא ולא שיר מדי: קסני. קצת דברים שזו מרובה על זו ושיר: סוקשו לקרקעו. דכתיב והסתכלתם ארס וגו' (ויקרא כה): אין גופן ממון. אלא גורמין לגבות ממון: דהא

הדרן עלך הכונס

מרובה. אין הגונב אחר הגנב כ"ו. דכתיב: וגונב מזבית האיש ולא מזבית הגונב: גמ' בטוען טענת גנב. גנב כל וגנבו ודרשין לקמן בשמעתין דחייבו לחמנה כפילה אס נשבע ונמלא שקרן: לא קסני. אלאמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב אס טבח ומכר: מי קסני אין צין. דהו דוקא ולא שיר מדי: קסני. קצת דברים שזו מרובה על זו ושיר: סוקשו לקרקעו. דכתיב והסתכלתם ארס וגו' (ויקרא כה): אין גופן ממון. אלא גורמין לגבות ממון: דהא

מרובה. אין הגונב אחר הגנב כ"ו. דכתיב: וגונב מזבית האיש ולא מזבית הגונב: גמ' בטוען טענת גנב. גנב כל וגנבו ודרשין לקמן בשמעתין דחייבו לחמנה כפילה אס נשבע ונמלא שקרן: לא קסני. אלאמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב אס טבח ומכר: מי קסני אין צין. דהו דוקא ולא שיר מדי: קסני. קצת דברים שזו מרובה על זו ושיר: סוקשו לקרקעו. דכתיב והסתכלתם ארס וגו' (ויקרא כה): אין גופן ממון. אלא גורמין לגבות ממון: דהא

מרובה. אין הגונב אחר הגנב כ"ו. דכתיב: וגונב מזבית האיש ולא מזבית הגונב: גמ' בטוען טענת גנב. גנב כל וגנבו ודרשין לקמן בשמעתין דחייבו לחמנה כפילה אס נשבע ונמלא שקרן: לא קסני. אלאמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב אס טבח ומכר: מי קסני אין צין. דהו דוקא ולא שיר מדי: קסני. קצת דברים שזו מרובה על זו ושיר: סוקשו לקרקעו. דכתיב והסתכלתם ארס וגו' (ויקרא כה): אין גופן ממון. אלא גורמין לגבות ממון: דהא

(א) וצ"ל כ"ו שנת כ"א:
(ב) לעיל כ"ו שנת כ"א:
(ג) לעיל ג' (ד) (למנחם כ"א):
(ה) שנת כ"א: (ו) (לקמן סט):
(ז) וס' לקמן ס': ד"ה א"ן: (ח) (לקמן סג): ק"ו:
(ט) (למנחם מ' וש"נ):
(י) צ"ל מ': שטות מנ':
(יא) (לקמן ק"ח): (ב) (שמות כג): (ג) (דף סג): (ד) (ש"י מוס' מגילה ת. ד"ה אמאי ומוס' מענין י: ד"ה מאי):
(ה) ר"מ:

תורה אור השלם

1. כי יגב איש שור או שה וטבחו או מקרו חמשה כקר ישלם חמת השור וארבע זאן חמת השדה: שמות כא לו
2. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשעו אלהים ישלם שנים קרעוה: שמות כב ח

גליון הש"ס

מתני' החנוני חייב עין לעיל דף ט' ע"ב מוס' ד"ה הי"ג אמאי:

לענין רש"י

אשטנאלי (אישטנאלי). ניצוק.

לענין רש"י

אשטנאלי (אישטנאלי). ניצוק.

לענין רש"י

אשטנאלי (אישטנאלי). ניצוק.

לענין רש"י

אשטנאלי (אישטנאלי). ניצוק.

לענין רש"י

אשטנאלי (אישטנאלי). ניצוק.